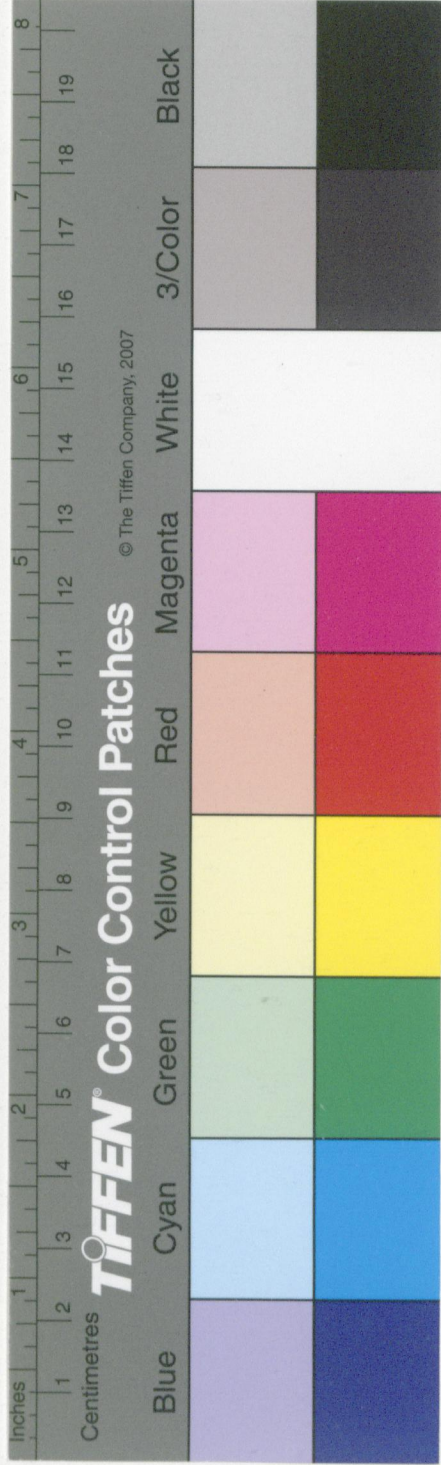
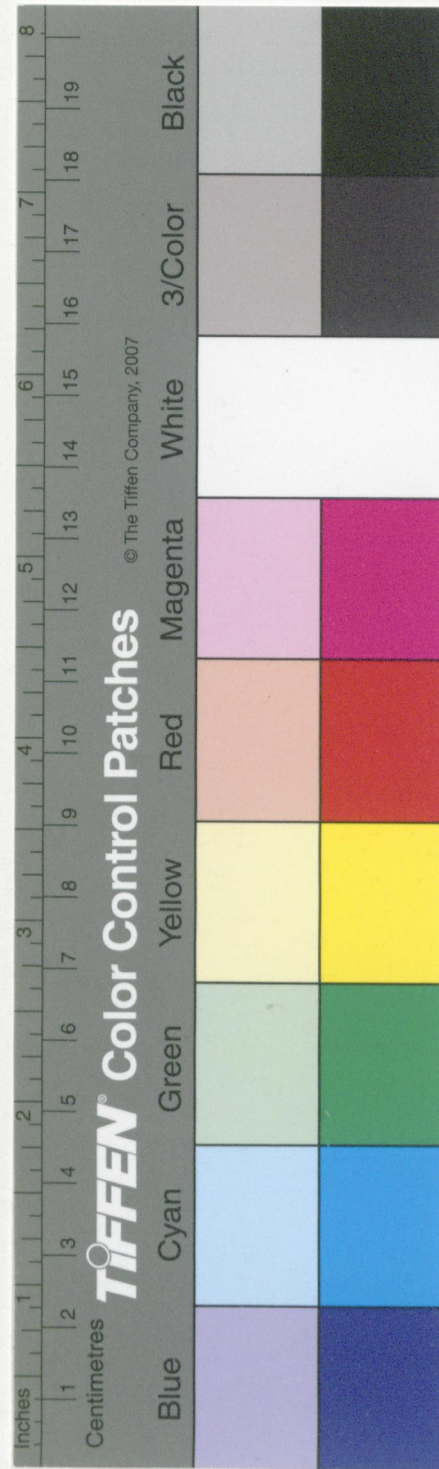

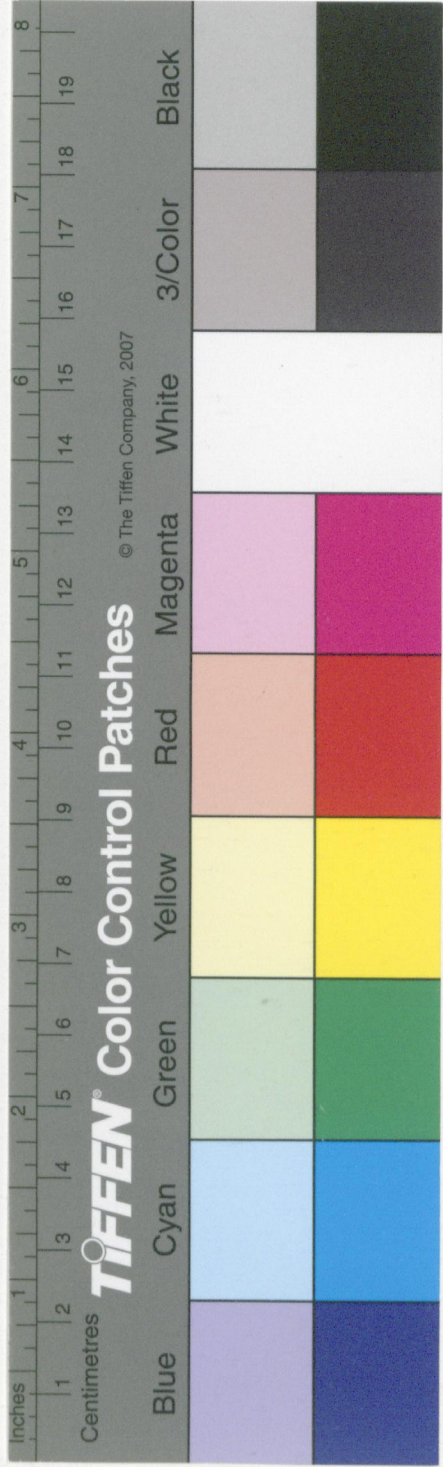
Kulla Gunnarström Måns, 1901
 Åkebo Annie, just nu hemkommen
 från min väste Högenbarnsträpp. Finns jag
 Du och Eneas kärn bref, för hvilka jag tackar
 hjertligt, Grefvinnan och f. o. l. Arbin
 i höfsligt välma på Kulla G. ström
 på sin gamla ställe, d. v. s. mycket
 långt borta från Helsingborg, ty vi
 förfallit i åkerdröja och i mörkret
 mycket länge. Det var ett gräsligt
 vatt väder i Kåven, men minne för trohet
 var det soligt och varmt, och minst
 därför att vi talade så mycket om
 mamma, som verkligen tyger upp maniskt
 och ting, hur hon färdas fram. Hon
 har några bref af mamma om mig,
 under min sjukdom i Rom, då hon trodd

och minn ena helt säkert kommer att
lysa upp hon gång jag tänker på
Mamma. Och något deraf är
sannhet, fastän jag dagligen och
ständligen härute kommer att tänka
på Mamma som om hon vore lifvande,
och då ställa det så gränslöst i och
omkring hjertet, när jag måste säga
mig att de der 40 rummarna den 25
och 26 ang. kommit emellan. - Men vi
skall kämpa emot omöjlig klägn
- det var minst afasat, Mammans
stäl, - och försöka lifva i hennes anda,
så länge vi orka ^{med lifvet} ~~lifva~~. - gläd och modigt!
Nu måste jag gå ned och konversera
litet. Och är tungt, men jag känner
att de ha min plikt, och att mam

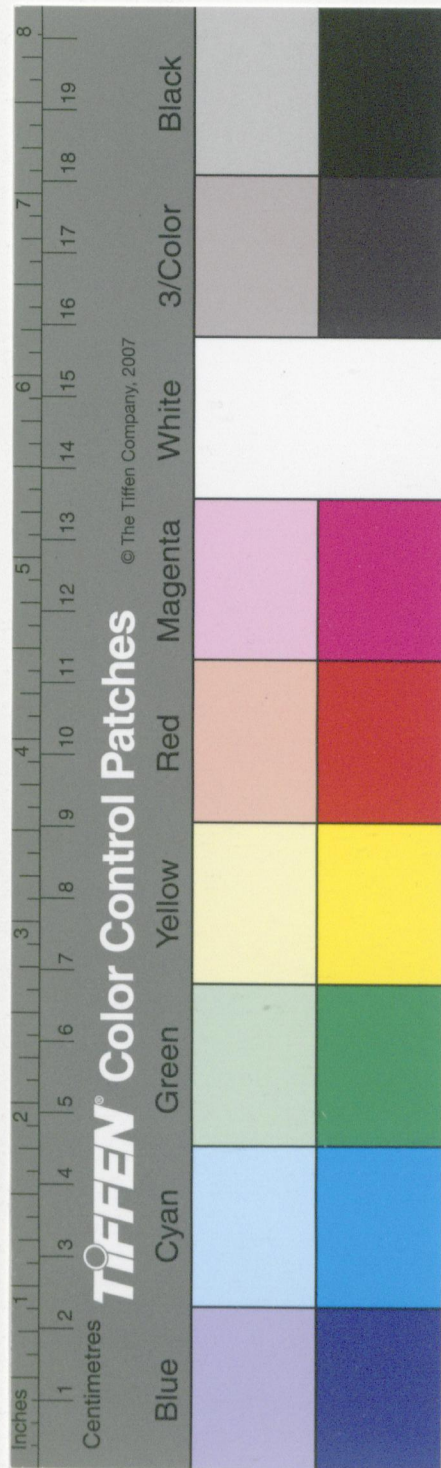

nu skulle ha sagt: hej, nu vänta
 ner, min gosse, - åter, och vänlig häls
 Man var mot vänliga människor.
 - An revoir om en stund. Kl. är nu $\frac{1}{2}$ 9
 och kl. 10 få vi tervänta och säga
 från och en till sitt. - Förskönning
 kl. 10 $\frac{1}{4}$. - Nu har jag smitt och talat
 om vidkepel och kloka gummar
 och rheumatism, hvare jag placerat
 min historie om Enochsons oreginal
 kur - den är hjärt helad sin lekamen -
 behagligt kan jag ej placera hans
 ypperliga diagnos: "Se om se vanha
 kyytninki". - Jag kunde samford
 ta geformian och föden skrin
 Rosa bromers helning, eller "Souvenir"
 som man skulle säga på franska. Rosa

Krämer, och Minette Munch, är mycket
kända ljud i deras öron. — I Köpenhamn
såg jag G. Brandes på gatan. Han sprang
fört mig med underbar lyflichkeit.
Talade om Mammans död mycket vänligt,
men jag tänkte helatiert på Mammans
och annu en af de sista dagarna: nej, Brandes
tycker jag nu inte om., och så för att
han själv en gång sagt att Kroghs porträtt
af honom liknade "en sagg Abekas" — han
visade inte han karakteristiskt och sammt
detta uttryck var. Emmentis har han varit
när på gamla dagar. Han var ändå
gjort bra mycket här i Norden, och ha
många tankar som vi nu stått med som
vore de våra egna, ha nog blifvit tänkt
fört af honom ändå. Jag framförde hans

heltning. — Kan han ju nu: 15 år försökt
bli bekant med honom och han med henne,
men aldrig ha de lyckats — "Hils hende",
sade han, och så att jag skal nok
brunde hende, naar jeg endelig faar
hende atsee." — Han bad mig mycket
komma hem till sig när jag snart skulle
komma till Köpen. — Kroghs begär gifte
att jag kommer nästa söndag. Och är
ju kortare än från Borgå till Hfors. — Det
längsta är från Luleå till Helsingborg,
ty det är nästan en svensk mil. Krogh
lämnade mig originalartikeln i Berl.
Tagesblatt. Omstuderar jag till han och
ber er läsa den. Den är verkligen
det grannaste som stann tryckt om
mig, och jag ordentligt grämer mig

Äfen ad mamma y fies laa den.
 Kri Du inte huru mamma skulke ha latt
 upp: A. E. ist finne. Er gehoert als einer
 der groesten, vielleicht der groeste, zu
 jener Gruppe von Malern aus dem Nord-
 osten Europas, auf die ich erst recently
 wieder in meinen Muenchener Kunstbriefen
 auf das Energischste hingewiesen habe u.s.w.
 - 'Alshad mamma.' Verlorens pris ah
 lof har da ad vaer for mig, som det
 er Gud, ikke men har for mig. -
 Le nu til ad hi haen i fiska ohrake
 altesammen. I mozon bojar ja ja
 Duken oh kommer ihu ad krohus raad.
 Krohu sig ad det vaer forfarlig thada
 ad ja y maalad mamma oh Bertha
 i det gule rummet sa som Fotografien.
 Nu tykte Kieki har et sa' Edelstedske utseende.
 Allen allen ad det vaer maerth thupen nu

